

[Henry Christensen.]

ordentlig forhandling, grundlaget for forhandling, der kan føre til brede løsninger, der kan have en bred folkelig baggrund, er vilje til at give rimelige indrømmelser over for de modstående hensyn, over for modstående synspunkter partierne imellem. En regering, der på forhånd binder sig til socialistisk folkeparti, afskærer sig fra at kunne opfylde denne klare forudsætning for at kunne realitetsforhandle ved visse lejligheder, i hvert fald med de liberale partier.

Så vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til finansministeren. Jeg skal ikke gå ind i en særlig drøftelse af de forskellige politiske bemærkninger, finansministeren gjorde; men jeg vil gerne gøre en bemærkning til hans udtalelser om venstres forslag. Han ville her fortælle, at venstres forslag var jo udmærket, men det manglede 1,5 milliarder kroner. Det er ikke værdigt for finansministeren at komme med en sådan påstand, for den er ganske enkelt urigtig under det fremsatte forslags forudsætninger; det ved finansministeren. Finansministeren ved, at venstres forslag er fremsat på grundlag af to forudsætninger, på grundlag af fradragsreglens ophævelse og på grundlag af indførelse af samtidighedsskat, og at det kunne træde i kraft, hvis disse to forudsætninger blev tilvejebragt. Sker det, vil venstres forslag — det ved finansministeren — udskrevet med de angivne procenter give det samme i provenu til staten, som hvis de nuværende regler anvendes, bortset fra de 400-500 mill. kr., som jeg klart har gjort rede for. Finansministeren, der ved dette, burde ikke forsøge at give en fremstilling, der i bedste fald kun kan være vildledende. Det kan være svært nok at diskutere disse skatteproblemer, og finansministeren burde faktisk medvirke til, at der ikke bliver mere vildledning derom end højest nødvendigt. Finansministeren burde også åbent erkende, at det bliver altså de procenter, der på det givne tidspunkt skal anvendes under de forudsætninger, jeg har sagt, og han burde videre erkende, at dette forslag, når hensyn tages både til afgifter, til merværdiafgiftens virkning osv., er et i social henseende rimeligere virkende forslag end regeringens, at han altså heller ikke ud fra sociale synspunkter havde haft grund til at afvise venstres oplæg.

Så har jeg blot en enkelt bemærkning at gøre til hr. Aksel Larsen.

Vi har jo tit, uanset at vi har kunnet være meget uenige i synspunkter, her i folketinget kunnet glæde os over hr. Aksel Larsens livlige og veloplagte debatform, men jeg må sige, at der er gået megen glans af den debatform, efter at hr. Aksel Larsen nu har påtaget sig rollen som forsvarer for regeringens politik. Det var ikke en nær så morsom, ikke en nær så spillevende Aksel Larsen, som vi tidligere har oplevet det.

Til sidst skal jeg om de afstemninger, der forestår, sige, at vi fastholder naturligvis det af os stillede underændringsforslag, der tilsigter at bevare fradragsretten for den kommunale skat, et spørgsmål, som finansministeren også ganske gik uden om. Vi vil ved den afstemning, der kan blive i spørgsmålet om valgfriheden, når det gælder afregningen for merværdiafgiften, stemme således, at valgfriheden fastholdes, og vi vil altså stemme imod det ændringsforslag, regeringen har stillet.

Endelig er der spørgsmålet om den dagsorden, der er foreslået. Jeg kan vanskeligt ofre den så forfærdelig mange bemærkninger. Jeg synes, det må blive et problem mellem regeringen og den, der har foreslået dagsordenen. Den afstemning, der skal vise stillingen til den foreliggende skattepolitiske situation, kommer på fredag, når merværdiafgiften, det hidtil største afgiftsforslag i dansk politik, skal til afstemning her i det høje ting.

Skræppenborg-Nielsen: Ved valget i september 1964 blev jeg på et møde på skibsværftet i Odense bl. a. spurgt om, hvilke kompromiser i dansk politik socialistisk folkeparti egentlig kunne tænkes at gå med til. Jeg svarede dengang omtrent ordret: socialistisk folkeparti vil kun gå med til kompromiser, der for os at se på en hel række meget vigtige områder peger afgørende fremad.

For at sige det meget kort: det er efter min mening netop et sådant kompromis, en sådan aftale, vi i det sidste par dage har talt om og til sidst indgået med socialdemokratiet. Jeg er derfor på ingen måde i splid med mig selv, tværtimod.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen var her i dag så venlig at nævne bl. a. mit